

Wstęp

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością są najczęściej występującą formą prowadzenia działalności gospodarczej w polskiej praktyce obrotu gospodarczego. Atrakcyjność tej formy prawnej spółki handlowej wynika przede wszystkim z braku osobistej odpowiedzialności wspólników, niskich wymogów odnośnie do kapitału zakładowego (co ma szczególne znaczenie przy rozpoczynaniu działalności), dużej swobody w zakresie kształtowania postanowień umowy spółki, jak również atrakcyjność ta związana jest z mniejszym stopniem formalizmu, w porównaniu do spółki akcyjnej. Ten ostatni aspekt ma też istotny związek z formą i trybem podejmowania uchwał przez wspólników. Przede wszystkim, posiedzenia zgromadzenia wspólników nie muszą być, co do zasady, protokolowane przez notariuszy. Zauważyć też trzeba, że sp. z o.o. charakteryzują się w praktyce znacznie mniejszą liczbą wspólników, co pozwala na aktywizację samych wspólników i umożliwia im wywieranie wpływu na spółkę, a jednocześnie pozwala ingerować w działalność spółki przez podejmowanie uchwał bez formalnego zwołania, jeżeli cały kapitał zakładowy jest reprezentowany. Dodatkowo, w przypadku sp. z o.o., dopuszczalne są alternatywne tryby podejmowania uchwał przez wspólników, tj. podjęcie uchwały w trybie pisemnym oraz podjęcie uchwały za pomocą wzorca uchwały w systemie teleinformatycznym.

W polskiej literaturze prawniczej, pomimo licznych wypowiedzi doktryny w odniesieniu do sp. z o.o., brak jak dotąd opracowania monograficznego, które zawierałoby kompleksowe omówienie problematyki podejmowania uchwał wspólników w sp. z o.o. W związku z powyższym, celem niniejszej pracy jest charakterystyka i ocena rozwiązań ustawowych w zakresie podejmowania uchwał oraz wskazanie prawidłowych reguł rządzących zwoływaniem i odbywaniem zgromadzeń wspólników, jak również podejmowaniem uchwał w trybie pisemnym oraz w systemie teleinformatycznym. Ma to doniosłe znaczenie nie tylko w wymiarze teoretycznym, ale także praktycznym, gdyż prawidłowość zwołania i przebiegu posiedzenia zgromadzenia wspólników, jak i prawidłowość podejmowania uchwał w trybach alternatywnych, skutecznie obniża ryzyko związane z potencjalnym zaskarżaniem uchwał wspólników. Analiza zasad podejmowania uchwał nie może być jednak oderwana od samego pojęcia uchwały, stąd w pierwszej kolejności konieczne było przeanalizowanie pojęcia i charakteru prawnego uchwały oraz wskazanie rodzajów uchwał podejmowanych przez wspólników.

W niniejszej pracy skorzystano z najnowszego dorobku literatury i orzecznictwa sądowego na gruncie regulacji Kodeksu spółek handlowych¹, natomiast w ograniczonym zakresie następuje odesłanie do wypowiedzi przedstawicieli doktryny i orzecznictwa na gruncie regulacji Kodeksu handlowego², gdyż uczyniono to jedynie w tych przypadkach, kiedy ich uwzględnienie było podyktowane wpływem wykładni poprzednio obowiązujących rozwiązań prawnych na instytucje występujące obecnie w KSH.

¹ Ustawa z 15.9.2000 r. – Kodeks spółek handlowych (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 505 ze zm.; dalej jako: KSH).

² Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 27.6.1934 r. (Dz.U. z 1934 r. Nr 57, poz. 502; dalej jako: KH).